

После победе на турниру у ултимат фајту у Малом Лошињу, београдски колос Миодраг Петковић наставља поход ка 100.000 евра

Универзални српски борац

Атмосфера до усјања. Крљанац. У финалу престижног турнира ултимат фајтера у Малом Лошињу, најбољи такмичар влијепе њиховог Игор Колакушић и београдски колос Миодраг Петковић Пеле размењују ударе. Зној и крв пљуште на све стране. Прва рунда је изједначена, а онда, после два минути другог наставка, Хрват пада у замку Пелетовог че-

- Када сам преко Луке Баштинца добио позив за Отворено првенство Хрватске у ултимат фајту, писам се ни мало двоумно. Напротив. Имао сам довољно времена да се добро припремим и темпирам форму. Захваљујући Валтудо савезу Србије нашао сам новац потребан за пут. После ове победе, очекује ме учешће на другом квалификационом турниру у Опатији (10.

- Не превише. Иако публика није била на мојој страни. Носио сам кимано с грбом Србије и Црне Горе и сви су ме звали Србин. Често су извикивали паролу типа вуби Србинаг, док је остало било у границама коректног.

Утисци с финалног меча против Колакушића?

- Турнир се водио према валтудо правилима, која су нешто другачија у односу на класични ултимат фајт. Колакушић је њихов најбољи борац, атлета, специјалиста за партерне технике. Победио сам га управо његовим оружјем. Иако је Колакушић ударао веома јако, ја сам се стално смејао, што га је додатно унервизовало. После размене удараца почетком друге рунде ушао ми је у гард. Искористио

ОАЗА НА ДОРЂОЛУ

Пелетов свет не чине само вештине борења. Он је и пасионирани љубитељ шумских птица певачица. Много волим шумске птице певачице и патуљасту живину. То ми је друга љубав. Имам велико двориште и кућу на Дорђолу, где сам изградио прави мали парк, као малу оазу. У таквом окружењу се најбоље осећам и одмарам после напорних припрема и мечева.

Петковић нокаутира Арамбашића на турниру у Малом Лошињу

личног загрљаја. Копрцање, цимање, али ни маказ. Упркос бесу публике, главни судија меча је констатовао победу српског борца, који је пре тога у полуфиналу веома ефектно (нокаутом) савладао Ријечанина Александра Арамбашића, тешкаша од 120 килограма. Дилеме није било и Србин је победио.

августа), а потом према мом плану и учешће у завршници која ће бити одржана у Загребу крајем године, с главном наградом од 100.000 евра. Наравно да очекујем и тамо победу - каже Пеле за "Глас".

Како је било у Малом Лошињу, да ли сте имали проблема с обзиром на националност?

сам шансу и избацио га из борбе полугом на врату. Меч је завршен после седам минута.

Пре уласка у октагон, тренирали сте худо. Да ли сте у том спорту имали неке запажене резултате?

- Не, худо сам само тренирао и нисам имао амбицију да се такмичим. Мислим да ми нису одговарала прави-

ЧИСТИО ФУДБАЛЕРЕ ПА ПРЕШАО НА ЦУДО

Неизбежно питање за кога спортисту је за кога навија, па оно није милиошито ни Пелета, који је у пратњи Луке Баштинца дошао у посету спортској редакцији "Гласа јавности".

- Мој брат ради у Црвеној звезди и према томе бих аутоматски требало да будем најближи црвено-белима. Знам много звездаша, али као клинац сам навијао за ОФК Бе-

оград. Чак и тренирао фудбал у том клубу неко време. Ту сам и стекао надирак, јер сам могао много дуго да пикам лопту, по стотинак пута. Био сам добар фудбалер, али када неко успе да ме предрибља, ја сам га аутоматски чистио с терена у цудо стилу. После неколико таквих случајева, било ми је све јасно. Пребацио сам кимано преко рамена и отишао на Таш да тренирам цудо.

БРОНЗА У ФИНСКОЈ

Пре учешћа на турниру у Малом Лошињу, Пеле је боравао у Финској и на једном од најјачих светских турнира "Абудабикап" освојио бронзану медаљу.

- На турниру у Турку је учествовало 120 најјачих бораца Европе. Такмичење је по позиву, затвореног типа и ја сам тамо заузео пето место - каже Пеле, који је уз помоћ Луке Баштинца у Београду основао Валтудо савез Србије.

- Уз мене је и Милан Ђурашиновић, познад по надимку "Тасманијски ђаво", као и много младих који би тек требало упознати с тајнама вештине борења - истиче Петковић.

Воли птичице и патуљасту живину: Пеле у гарду

фото: Д. Станковић

ПОЧЕО У СЕДМОЈ ГОДИНИ

У свет вештина борења, Миодраг Петковић Пеле је ушао као седмогодишњак, када је почео да тренира цудо.

- Од када знам за себе тренирам борилачке вештине. Цудо сам тренирао до 14. године, а после сам прешао у БК Раднички на Црвеном крсту. Ту сам највише и научио. Мирослава Читаковића поштујем као и рођеног оца. Ја сам његово спортско дете и одрастао сам под његовим надзором... Потом сам се вратио на цудо код Вука Рашовића, по мом мишљењу нашег највећег мајстора овог спорта. У садашњој каријери, долазили су ми разни људи, онако незванично, да се опробају у спарингу. Један од водећих војних специјалаца ми је рекао после борбе да ми сам није знао да уме да лупа руком у знак предаје на десет различитих начина - уз осмех се присећао Пеле.

вати најбољи домаћи борци: рвачи, худисти, самбисти, хну-ице мајстори. Награде ће бити сасвим пристojне.

Да ли од ултимат фајта може да се живи?

- Ја сам професионаланц. Када сам први пут ушао у октагон, а то је било на ввечери борилачких вештина у Пиониру пре три године, више ме ништа друго није интересовало. Одмах ми је

Петковић дави Колакушића у финалној борби

ла. Тек са појавом ултимат фајта, почео сам да се борим, јер сам у томе видео своју шансу.

Шта је све потребно да би неко био добар борац?

- Ултимат фајт и валтудо захтевају способност универзалног борца. Мораш одлично да познајеш

ударачке и партерне технике борења. А моја специјалност су управо худо и рвање, то се у свету назива "саб миши реслинг". Уз подршку Валтудо савеза Србије настојају да у септембру организујем јак турнир у Београду, на којем ће, како очекујем, учество-

било јасно да је то спорт за мене. И ето, иде ми добро. До Нове године планирам да освојим награду од 100.000 евра. А признаћеш да то није лоше - прокоментаришао је Пеле најављујући поход на главну награду турнира модерних гледијатора.

Н. МАТЕЈИЋ